

dodnak, mikor annak gondját egész szívvel nem teszed a magadévá, nem osztod meg családod tagjaival, verejtékkel szerzett munkád jutalmát, hanem barátaiddal eltékozolod; embertársadnak, mikor becsületében megsebzod és közömbös szívvel elkerülöd; Istennek, mikor gyalázod és káromlod nevét.

Nekünk Isten mellett van a helyünk, követve az irgalmas szamaritanus példáját, s arra gondolva, hogy a legnagyobb irgalmas szamaritanus, aki valaha élt e földön, előttünk jár. Vállán golgotai kereszt, de töviskoronás homlokán a jóság fénye ragyog. Hallgassuk mindig hívó szavát: „Aki énutánam akar jönni, tagadja meg önmagát és vegye fel az Ő keresztjét.“ Ámen.

SZÉN SÁNDOR

FÉNYFORRÁS

Jn 9,5

Egyszerű dolog: világosság nincs fényforrás nélkül. A fizika tanítja, mi mindennap tapasztaljuk.

A fényforrások különbözőek, természetesek és mesterségesek, nagyok és kicsik, örökkévalók és időlegesek, szellemiek és a tapasztalati világ részei. Céljuk egy: világosságot árasztani, az életet fenntartani, a növekedést, fejlődést biztosítani, utat mutatni, a dolgok lényegét könnyebben megértetni, az eseményeket tárgyilagosan felmérni.

Fényforrás, ki ne ismerné?

— ott van az égen áldást osztogatva az égő Nap;

— az oszlopon, hogy settenkedő rossz szándékú embertől megvédje a békés járókelőt;

— a szobában, hogy az együttlétet kellemessé tegye a családban;

— a tenger partján, hogy hazafelé utat mutasson a hajóknak;

— járatlan ösvény szélén nyári estén szentjánosbogárként.

A vallás, a lelki és hitélet világában a mindeneket bevilágító, mindenre fényt derítő és minden sötétséget elűző fényforrás: Jézus, aki magárólmondotta: „Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok.“

Magunkévá tesszük a megállapítást: „Isten teremtett világában minden szépség között legszebb a világosság. Ami egyéb szépséget találunk ebben a világban, az mind a világosság fényében jut el a lelkünkig, hogy gyönyörködni tudjunk benne. „Ezért önként adódik, hogy az ember ösztönszerűen és tudatosan a világosság, a fényforrás felé tart. Ez a törekvés annál elszántabb, minél inkább nyomasztó a sötétség körülöttünk és bennünk.

Az emberiség szellemvezéreinek életcélja: gyertyaként önmagukat emésztve, fényforrásokká válni milliók számára.

Jézus tanítása fényforrás, világító szövétnek az ember sokszor homályba, ködbe torkolló életútján. Akkor pattant ki lelkének szikrája, amikor az emberiség életében beállt a „napfogyatkozás“ állapota, ami-

kor a hitetlenség és erkölestelenség felhője egyre fenyegetőbben ülte meg az emberi lelkeket.

Jézus ma is ugyanazzal a következetességgel szórja lelket és értelmet világosító fényét, mint amikor üstökösként megjelent az emberiség homályosuló egén. Az evangéliumokban megőrzött minden tanítás, minden szó világosságként árad az emberi lelkek felé. De, hogy a fény arcunkra hulljon, feléje kell fordulnunk, hogy a lelkünkbe hatoljon, ki kell tárulkoznunk.

Sajnos ezt nem mindenki teszi. Szívükben kialszik a szeretet, a jóság, az önzetlenség, a testvériség szent fénye, s lesznek így érzéketlen sötétlelkű, durva emberekké.

De hála Istennek olyanok is járják az élet országútját, és nem is kevesen, akik az ő tanításainak fényében élik meg az életet. Akik közelnek a fényforráshoz, akik bolygókként keringenek körülötte, feléje fordítják arcukat, lelküket. Azok ők, akik mindennapi életükben, egymáshoz való viszonyulásukban hordozzák, áldott bizonyosságát adják mély istenhitüknek, embert szolgáló szeretetüknek, az arany szabály szerinti életmagatartásuknak. Ez által válnak ők maguk is, bár kisebb vagy csak időleges, de a lélek, a szellem, az emberi méltóság, az Isten akaratának alárendelt élet fényforrásává, apró, de fénylő „szentjánosbogarakká“.

Jézus tanításainak időszerűsége és elengedhetetlen szükségessége nemcsak az egyén, de a közösség számára is fényforrás: Csak abban a családban van összhang, megértés, békesség, ahol az ő szelleme, tanításainak világossága fénylik. Csak az a közösség életképes, ahol Jézus tanításainak fénye világít.

Mi magunk vagyunk a társadalom, az egyház, a család alapsejtjei, s ahhoz, hogy mindenek szép és jó rendben legyenek, egy a szükséges dolog: megnyitni szívünket előtte, hogy belénk áradhasson tanításainak áldott fénye. Mihelyt hozzá igazodunk, egyszerre megváltozik gondolkodásmódunk, az élethez való viszonyulásunk, emberek iránti magatartásunk.

Jézus, az örök fényforrás, a felemészthetetlen égő csipkebokor bevilágítja a lélek sötét területeit. Jöjjetek és menjünk közel hozzá, hogy ne csak fényfoszlányok, de az ő egyéniségének és szellemarcának teljes világossága és melege eljusson szívünkig s lehessünk az ő világosságának továbbadói szóban, tettben és emberi magatartásunkban, ma és amíg élünk. Ámen.

BIBLIAI FOGALMAK

CSELEKEDET — CSELEKVÉS

4Móz 23,19	Nem ember az Isten... Mond-e olyat, amit meg ne tenne, ígér-e olyat, amit nem teljesít?
Zsolt 33,4	Mert az Úr igéje igaz, mindent hűségesen cselekszik.
Zsolt 66,5	Jertek és lássátok Isten tetteit!